

РЕШЕНИЕ

№ 3736

гр. София, 19.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 29.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **3946** по описа за **2010** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е с касационна жалба, вх. № 10481 от 27.05.2010 г. по описа на Административен съд – С. град и вх. № 12706 от 28.04.2010 г. по описа на С районен съд, подадена от Х. П. Б., ЕГН * от гр. С., ул. 626 № 12 чрез А. П. М. със съдебен адрес гр. С., ул. Р проход № 1, офис №4 срещу решение от 26.02.2010 г. по НАХД № 1742 от 2009 г. по описа на СРС, НК, 1 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 57935 от 22.05.2007 г., издадено от за директор на СДП, с което на основание чл. 183, ал.4, т.7, пр.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на касатора е наложено административно наказание “глоба” в размер на 40 (четиредест) лева за извършено нарушение на чл. 102, ал.1 от ЗДвП и въз основа на Наредба № I – 139 от 2002 г. са му отнети 10 контролни точки.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от Х. П. Б., с която се иска решението на СРС да бъде отменено и вместо него да се постанови отмяна на НП. В съдебното заседание редовно призован касаторът не се явява не се представлява и не взема становище.

Ответникът по касационната жалба на С. – О. редовно призован, не се

явява, не се представлява и не взема становище по касационната жалба.

Представителят на С градска прокуратура предлага да се отхвърли касационната жалба.

Административен съд С. – град, 2 – ри касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: На 19.04.2007 год., около 21.15 часа в гр. С. по Околовръстен път, град С., касаторът управлявал л.а. марка "Мерцедес", с ДК№ СА 1873 АВ, от разклона за квартал „Б" към квартал „Суходол". Подаден му е сигнал за спиране от служител на СДП-ПП-КПП, който установил, че Х. Б. управлявал автомобила без предпазен колан, с какъвто автомобилът бил оборудван. За посоченото нарушение актосъставителят съставил на жалбоподателя акт № 920432 за установяване на административно нарушение, в който било посочено, че жалбоподателят Х. П. Б. е нарушил разпоредбата на чл. 102, ал.1 от ЗДП. Жалбоподателят го подписал с възражение.

Касационната жалба, подадена от Х. ПламеновБожков е **допустима**, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, втори касационен състав на Административен съд С. – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. След служебно извършена проверка, касационният съд установи, че по отношение на административното нарушение, за извършването, на което е ангажирана административно наказателната отговорност, е изтекла абсолютната погасителна давност.

Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастието, приготвянето и опита се прилагат нормите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго. Тъй като в ЗАНН липсват изрично норми, уреждащи въпросите на погасителната давност, субсидиарно приложение следва да намери чл. 80, ал.1, т.5 от НК, съгласно който наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в продължение на две години в случаите, извън хипотезата по т.т. 1, 2, 3 и 4 на същия текст. Текстът на чл. 81, ал.2 от НК постановява, че давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето спрямо лицето, срещу което е насочено преследването. След извършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност. На основание чл. 81, ал.3 от НК независимо от спирането и прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора двугодишния срок по чл. 80, ал.1, т.5 от НК. Следователно, срокът на така

определената давност е три години.

Предвид датата на установяване на административното нарушение – 19.04.2007 г., срокът, след изтичането, на който е изтекла абсолютната давност в случая е 19.04.2007 г., следователно към настоящия момент са налице основанията за погасяване на административно наказателната отговорност на дружеството за процесното административно нарушение и това изключва правомощието на наказващия орган да го санкционира, с налагане на каквото и да е административно наказание.

Този факт е настъпил в хода на висящността на касационното производство (след постановяване на съдебното решение на СРС, което по същество е правилно) и следва да се вземе предвид от касационната инстанция.

По изложените съображения решението на СРС следва да бъде отменено, при наличие на основанията, по смисъла на чл. 348, ал.1, т.1 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр второ от ЗАНН, като бъде отменено и наказателното постановление изцяло.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал.2, предложение 2 от АПК, Административен съд С. – град, 2 – ри касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ постановеното по НАХД № 1742 от 2009 г., решение от 26.02.2010 г. на С районен съд, НК, 1 състав

ОТМЕНЯ Наказателно постановление /НП/ № 57935 от 22.05.2007 г. на директора на Столична дирекция на полицията.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.